

Man giver dem kun deres procentvise Tillæg af deres Lønning, uanset denne Lønnings Røngbed, og det forekommer mig, at det er principstridigt paa eet Punkt at gjøre Regler gjældende, som man paa et andet Punkt forlader. Under vor Overveielse af disse Sager har det forekommet os, at, naar Lærere under dette Niveau og med disse Lønninger skulde kvalificeres til større Statstillæg, maatte lige saa vel Statens Embeds- og Besøllingsmænd gaa ind under de samme Regler. For det Tilfælde imidlertid, at dette Forslag, som jeg i Genhold til mine Udtalelser ved 2den Behandling finder det fornuftigt at vedtage, ikke skulde blive vedtaget, har jeg tilladt mig at stille et Underændringsforslag under Nr. 87 b. paa Høvedlisten. Naar der derefter vilde komme til at staa: „for saa vidt Tillæget ikke derved overstiger en Hjerbedel af Lønnen“, altsaa 25 pCt., saa har jeg imidlertid senere bemærket, at man ved at lade dette staa uden Genhyn til Ljenesstealderen vilde komme til at favorisere de yngre Lærere paa Beføstning af de ældre Lærere, som sidde i saadanne mindre Embeder, og jeg har derfor tilladt mig at redigere dette Underændringsforslag om i Forslaget udenfor Høvedlisten under Nr. 5 saaledes, at der kommer til at staa, at de, der have tjent mellem 5 og 10 Aar, ikke, naar Reglerne anvendes paa dem, derved ville faae over 20 pCt. i Tillæg, de, der have tjent mellem 10 og 20 Aar, ikke over 25 pCt., og de, der have tjent over 20 Aar, ikke over 30 pCt. Dette vil noget lempeliggjøre de Uregelmæssigheder, som kunde fremkomme, hvis man lod Bestemmelsen staa aldeles uforandret.

Formanden (Krabbe): Da den ærede Ordfører gjør et lille Ophold, benytter jeg Leiligheden til at indskyde den Bemærkning, at dette Ændringsforslag kun mindre nøjagtigt kan betegnes som et Underændringsforslag; hvis en saadan Betegnelse skulde indeholde en urigtig Formening om, at det ene Forslag vilde blive forandret ved det andet, er der Anledning til at spørge, om det maatte herefter stemme med den ærede Ordførers Lantegang, at Forslaget under Nr. 87 b. ikke kommer til Afstemning. Tages dette Forslag tilbage?

Ordføreren (Berg): Nei, det er ikke Meningen. Meningen er naturligvis den, at, hvis Forslaget under Nr. 87 a. bliver vedtaget, saa bortfalde Forslaget under Nr. 87 b. og Forslaget under Nr. 5. Jeg ønsker derimod ikke at tage Forslaget under Nr. 87 b. tilbage, forinden jeg har hørt Forhandlingen derom, men det er min Hensigt i Løbet af Forhandlingen at tage dette Forslag tilbage. — Under Nr. 89 har den høitærede Finantsminister stillet et Forslag om Bevilling af 250,000 Kr., som Bidrag til en Sernbane fra Sillerød gjennem Ørbiflov til Græ-

sted i Genhold til Lov af 23de Mai 1873. Uagtet det er Udvalget bekjendt, at dette Beløb ikke vil blive nødvendigt, idet Banen vil blive bygget betydelig billigere, end det oprindeligt var beregnet i denne Lov, saa har man dog ikke stillet noget Forslag om at nedsette Beløbet, da Loven indeholder den Bestemmelse, at Staten bidrager indtil en Hjerbedel og ikke ud over dette Beløb af den til Anlæget bevislig anvendte Sum. — Forslaget under Nr. 96 til § 28 af Finantsministeren er en Redaktionsændring, som jeg ikke skal opholde mig ved. Jeg har dermed foreløbig omtalt de Ændringsforslag, som angaa dette Afsnit.

Formanden (Krabbe): Jeg vil tillade mig at indskyde den Bemærkning, at Ændringsforslaget under Nr. 1 paa Listen, som den ærede Ordfører sagde, at han vilde opsætte at udtale sig om, indtil Andre havde udtalt sig derom, ikke er sat under Forhandling under dette Afsnit, men vil komme under Forhandling under det Afsnit, som vedrører Kirke- og Undervisningsministeriet. Dernæst vil det maaske være rigtigt strax at henvende den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at Ordenen med Genhyn til Afstemningen over Forslagene angaaende Lønningsstillæg til Skolelærerne vil blive den, at Forslaget under 87 b. vil blive afstemt før end Forslaget under Nr. 87 a. Det forekom mig, at en enkelt Bemærkning af den ærede Ordfører stod i Modstrid hermed, og jeg har derfor ikke villet undlade strax at gjøre opmærksom derpaa.

Scavenius: Jeg har kun et Par Ord at sige, idet jeg i Et og Alt skal tillade mig at henvende mig til, hvad jeg udtalte ved 2den Behandling angaaende det eneste Stridsørgsmaal, som ligger for her, nemlig Spørgsmaalet om Lønningsstillæg til Embedsmændene. Mindretallet skal anbefale det ærede Ljng at følge den høitærede Finantsminister i hans to Forslag, dels om at lade Lønningstillægget bestaa uforringet, og dels om at lade den Anmærkning, som blev sat ind ved forrige Behandling, udgaa. Vor Grund her til er — for at jeg kortelig skal rekapitulere det — den, at vi ikke kunne anerkjende, at Dyrtiden er ganske forbi, selv om det ganske vist maa siges, at den er meget mindre nu, end den har været, og vi finde det ikke mere end billigt, at Embedsmændene, da de have maattet vente i flere Aar, efterat Dyrtiden var begyndt, paa at faae deres Tillæg, ogsaa beholde det endnu det følgende Aar, hvor Dyrtiden vel som sagt er betydeligt mindre, men dog ikke er fuldt overfkaet. Endelig maa vi bestemt udtale, at der ikke fra det Synspunkt set kan søges nogen Grund til at gjøre Forandring i Tillægget, at vi til næste Aar skulle til at revidere Lønningslovene. Hvad enten de Herrer iaar vedtage eller ikke vedtage nogen Forandring i det bestaaende Dyrtidstillæg, vil saavel Rigsdagen som